

KNJIGA PROROKA MIHEJA

GLAVA 1

Rije~ Gospodnja koja do | e Miheju Morese}a-
ninu za vremena Joatama, Ahaza i Jezekeje,
careva Judinijeh, {to vidje za Samariju i za Jerusa-
lim.

1:2 ^ujte, svi narodi, slu{aj, zemljo i {to je na
njoj, i Gospod Bog da vam je svjedok, Gospod iz
svete crkve svoje.

1:3 Jer, gle, Gospod izlazi iz mjesta svojega, i
si}i }e, i hodi}e po visinama zemaljskim.

1:4 I gore }e se rastopiti pred njim, i doline }e se
rasjesti, kao vosak od ognja i kao voda {to te~e niz
strmen.

1:5 Sve je to za zlo~instvo Jakovljevo i za grije-
he doma Izrailjeva. Koje je zlo~instvo Jakovljevo?
nije li Samarija? koje su visine Judine? nije li Jeru-
salim?

1:6 Zato }u u~initi od Samarije gomilu u polju
da se sade vinogradi, i pobaca}u kamenje njezino u
dolinu i otkri}u joj temelje.

1:7 I svi rezani likovi njezini razbi}e se, i svi }e
se darovi njezini sa`e}i ognjem, i sve }u idole nje-
zine potrti, jer od plate kurvarske nakupi, i opet }e
biti plata kurvarska.

1:8 Zato }u plakati i ridati; hodi}u svu~en i go;
plaka}u kao zmajevi i tu`i}u kao sove.

1:9 Jer joj se rane ne mogu iscijeliti, do | o{e do
Jude, doprije{e do vrata mojega naroda, do Jerusa-
lima.

1:10 Ne javljajte u Gatu, ne pla~ite; u Vit-Afri
valjaj se po prahu.

1:11 Izidi, stanovnice Safirska, s golom sramo-
tom; stanovnica Sananska ne}e iza}i; `alost Vet-
ezilska ne}e vam dati stanka.

1:12 Jer stanovnica Marotska tu`i za svojim do-
brom. Jer si | e zlo od Gospoda do vrata Jerusali-
mskih.

1:13 Upregni brze konje u kola, stanovnice La-
hiska, koja si po~etak grijehu k}eri Sionskoj, jer se
u tebi na | o{e zlo~instva Izrailjeva.

1:14 Zato po{lji dare Moresetu Gatskom; domo-
vi Ahsivski prevari}e careve Izrailjeve.

1:15 Jo{ }u ti dovesti na{ljednika, stanovnice
Mariska; do}i }e do Odolama, slave Izrailjeve.

1:16 Na~ini se }elava i ostrizi se za milom dje-
com svojom; ra{iri }elu svoju kao orao, jer se vode
od tebe u ropstvo.

GLAVA 2

Te{ko onima koji smi{laju bezakonje i o zlu se
trude na posteljama svojim, i kad svane izvr-
{uju, jer im je sila u ruci.

2:2 @ele njive, i otimaju ih; `ele ku}e, i uzimaju;
~ine silu ~ovjeku i ku}i njegovoj, ~ovjeku i na{lje-
dstvu njegovu.

2:3 Zato ovako veli Gospod: evo, ja mislim zlo
tome rodu, iz kojega ne}ete izvu}i vratova svojih,
niti }ete hoditi ponosito, jer }e biti zlo vrijeme.

2:4 U ono vrijeme govori}e se pri~a o vama, i
narica}e se `alosno govore}i: propadosmo; promi-
jeni dio naroda mojega; kako mi uze! uzev{i njive
na{e razdijeli.

2:5 Zato ne}e{ imati nikoga ko bi ti povukao u`e
za `drijeb u zboru Gospodnjem.

2:6 Nemojte prorokovati, neka oni prorokuju; ako im ne prorokuju, ne}e otstupiti sramota.

2:7 O ti, koji se zove{ dom Jakovljevi, je li se umalio duh Gospodnji? jesu li to djela njegova? eda li moje rije-i nijesu dobre onome koji hodi pravo?

2:8 A narod se moj prije podi`e kao neprijatelj; preko haljine skidate pla{t s onijeh koji prolaze ne boje}i se, koji se vra}aju iz boja.

2:9 @ene naroda mojega izgonite iz milijeh ku}a njihovijeh, od djece njihove otimate slavu moju navijek.

2:10 Ustanite i idite, jer ovo nije po-ivali{te; {to se oskvrni, pogubi}e vas pogiblju velikom.

2:11 Ako ko hodi za vjetrom i kazuje la`i govore}i: prorokova}u ti za vino i za silovito pi}e; taj }e biti prorok ovome narodu.

2:12 Doista }u te sabrati svega, Jakove, doista }u skupiti ostatak Izrailjev; postavi}u ih zajedno kao ovce Vosorske, kao stado usred tora njihova, bi}e vrea od ljudstva.

2:13 Pred njima }e i}i koji razbija; oni }e razbiti i pro}i kroz vrata, i iza}i }e; i car }e njihov i}i pred njima, i Gospod }e biti pred njima.

GLAVA 3

Zato rekoh: ~ujte, poglavice Jakovljeve i knezovi doma Izrailjeva, ne treba li vam znati {ta je pravo?

3:2 Koji mrzite na dobro a ljubite zlo, sadirete ko`u s njih i meso s kosti njihovijeh;

3:3 I jedete meso naroda mojega i sadirete ko`u s njih i kosti im prebijate, i sasijecate kao u lonac i kao meso u kotao.

3:4 Tada }e vikati ka Gospodu, ali ih ne}e usli{i-ti, nego }e sakriti lice svoje od njih u ono vrijeme, kako oni zlo radi}e.

3:5 Ovako veli Gospod za proroke koji zavode moj narod, koji grizu zubima svojim i vi-u: mir; i ako im ko ne da ni{ta u usta, di`u rat na nj.

3:6 Zato }e vam utvara biti no}i i proricanje va{e tama; i sunce }e za}i tijekom prorocima i dan }e im se smra-iti.

3:7 Tada }e se postidjeti vidiooci, i vra-ari }e se posramiti, i svi }e zastrijeti usne svoje, jer ne}e biti odgovora Bo`ijega.

3:8 Ali ja sam pun sile od duha Gospodnjega, i suda i hrabrosti da ka`em Jakovu zlo-instvo njegovo i Izrailju grijeh njegov.

3:9 ^ujte ovo, poglavice doma Jakovljeva i knezovi doma Izrailjeva, koji se gadite na pravdu, i sve {to je pravo izvr}ete;

3:10 Koji gradite Sion krvlju i Jerusolim bezakonjem.

3:11 Poglavari njegovi sude po mitu, i sve{tenici njegovi u-e za platu, i proroci njegovi gataju za novce, a na Gospoda se oslanjaju govore}i: nije li Gospod usred nas? ne}e do}i zlo na nas.

3:12 Zato }e se s vas Sion preorati kao njiva, i Jerusolim }e postati gomila, i gora od doma visoka {uma.

GLAVA 4

Ali }e u po{ljednja vremena biti utvr|ena gora doma Gospodnjega navrh gora i uzvi{ena iznad humova, i narodi }e se stjecati k njoj.

4:2 I i}i }e mnogi narodi govore}i: hodite, da idemo na goru Gospodnju i u dom Boga Jakovljeva, i u-i}e nas svojim putovima, i hodi}emo njegovijem stazama; jer }e iz Siona iza}i zakon i rije-Gospodnja iz Jerusalima.

4:3 I sudi}e me|u mnogim narodima, i pokara}e jake narode nadaleko, i oni }e raskovati ma-eve svoje na raonike, i koplja svoja na srpove; ne}e dizati ma-a narod na narod, niti }e se vi}e u-iti ratu.

4:4 Nego }e sjedjeti svaki pod svojom vinovom lozom i pod smokvom, i ne}e biti nikoga da ih pla{i; jer usta Gospoda nad vojskama reko}e.

4:5 Jer }e svi narodi hoditi svaki u ime boga svojega; a mi }emo hoditi u ime Gospoda Boga svojega uvijek i dovijeka.

4:6 U to vrijeme, govori Gospod, sabra}u hrome, i skupi}u odagnane i kojima zlo u~inili.

4:7 I u~ini}u od hromijeh ostatak i od odagnanih silan narod; i Gospod }e carovati nad njima na gori Sionu otsada i dovijeka.

4:8 I ti, kulo stadu, stijeno k}eri Sionskoj, tebi }e do}i, do}i }e prva vlast, carstvo k}eri Jerusalimske.

4:9 Za{to vi~e{ tako jako? nema li cara u tebi? eda li izgibo{e tvoji savjetnici, te te obuze{e bolovi kao porodilju?

4:10 Mu~i se i vi~i, k}eri Sionska, kao porodilja, jer }e{ iza}i iz grada i stanova}e{ u polju, i oti}i }e{ u Vavilon; ondje }e{ se osloboditi, ondje }e te iskupiti Gospod iz ruku neprijatelja tvojih.

4:11 A sada se sabra{e na te mnogi narodi govore}i: da se oskvрни, i da se o~i na{e nagledaju Siona.

4:12 Ali ne znaju misli Gospodnjih, niti razumiju namjere njegove, jer ih je skupio kao snoplje na gumno.

4:13 Ustani i vrsi, k}eri Sionska, jer }u ti na~initi rog gvozden, i kopita }u ti na~initi mjedena, te }e{ satrti mnoge narode, i posveti}u Gospodu blago njihovo i imanje njihovo Gospodu sve zemlje.

GLAVA 5

Saberi se sada u ~ete, ~etnice, opsjedi nas, neka biju prutom po obrazu sudiju Izrailjeva.

5:2 A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji me|u tisu}ama Judinijem, iz tebe }e mi iza}i koji }e biti gospodar u Izrailju, kojemu su izlasci od po~etka, od vje~njih vremena.

5:3 Zato }e ih ostaviti dokle ne rodi ona koja }e roditi; tada }e se ostatak bra}e njegove vratiti sa sinovima Izrailjevijem.

5:4 I staja}e i pa{e ih silom Gospodnjom, veli~anstvom imena Gospoda Boga svojega; i oni }e nastavati, jer }e on tada biti velik do krajeva zemaljskih.

5:5 I on }e biti mir; kad do|e Asirac u na{u zemlju, i kad stupi u dvore na{e, tada }emo podignuti na nj sedam pastira i osam knezova iz naroda.

5:6 I oni }e opasti zemlju Asirsku ma~em i zemlju Nevrodovu na vratima njegovijem; i on }e nas izbaviti od Asirca kad do|e u na{u zemlju i kad stupi na me|u na{u.

5:7 I ostatak }e Jakovljevi biti usred mnogih naroda kao rosa od Gospoda i kao sitan da`d po travi, koja ne ~eka ~ovjeka niti se uzda u sinove ~ovje~ije.

5:8 I ostatak }e Jakovljevi biti me|u narodima, usred mnogih naroda, kao lav me|u zvijerima {umskim, kao lavi} me|u stadima ovaca, koji kad ide tla~i i rastr`e i nema nikoga da izbavi.

5:9 Ruka }e ti se uzvisiti nad protivnicima tvojim, i svi }e se neprijatelji tvoji istrijebiti.

5:10 I u ono }u vrijeme, govori Gospod, istrijebiti konje isred tebe i potr}u kola tvoja.

5:11 I zatr}u gradove u tvojoj zemlji, i razvali}u sva tvrda mjesta tvoja;

5:12 I istrijebi}u vra~anje iz ruku tvojih, i ne}e{ imati gatara;

5:13 I istrijebi}u likove tvoje rezane i stupove tvoje isred tebe, i ne}e{ se vi{e klanjati djelu ruku svojih;

5:14 I iskorijeni}u gajeve tvoje isred tebe, i raskopa}u gradove tvoje,

5:15 I izvr{i}u osvetu s gnjevom i ljutinom na narodima koji ne slu{a{e.

GLAVA 6

Slu{ajte {ta govori Gospod: ustani, sudi se s gorama, i neka ~uju humovi glas tvoj.

6:2 Slu{ajte, gore i tvrdi temelji zemaljski, parbu Gospodnju, jer Gospod ima parbu s narodom svojim, i s Izrailjem se sudi.

6:3 Narode moj, {ta sam ti u~inio? i ~im sam ti dosadio? Odgovori mi.

6:4 Jer te izvedoh iz zemlje Misirske i iskupih iz ku}e ropske i poslaha pred tobom Mojsija, Arona i Mariju.

6:5 Narode moj, opomeni se {to naumi Valak car Moavski i {to mu odgovori Valam sin Veorov, od Sitima do Galgala {ta bi, da pozna{ pravdu Gospodnju.

6:6 Su ~im }u do}i pred Gospoda da se poklo-
nim Bogu vi{njemu ho}u li do}i preda nj sa `rtva-
ma paljenicama? s teocima od godine?

6:7 Ho}e li Gospodu biti mile tisu}e ovnova?
desetine tisu}a potoka ulja? ho}u li dati prvenca
svojega za prijestup svoj? plod utrobe svoje za gri-
jeh du{e svoje?

6:8 Pokazao ti je, ~ovje~e, {to je dobro; i {ta Go-
spod i{te od tebe osim da ~ini{ {to je pravo i da lju-
bi{ milost i da hodi{ smjerno s Bogom svojim?

6:9 Glas Gospodnji vi-e gradu, i ko je mudar vi-
di ime tvoje; slu{ajte prut i onoga koji ga je odre-
dio.

6:10 Nije li jo{te u ku}i bezbo`nikovoj blago ne-
pravo? i efa krnja, gadna?

6:11 Ho}e li mi biti ~ist u koga su mjerila la`na i
u tobocu prijevarno kamenje?

6:12 Jer su bogatuni njegovi puni nepravde, i
stanovnici govore la`, i u ustima im je jezik prije-
varan.

6:13 Zato }u te i ja biti da oboli{, pusto{i}u te za
grijehe tvoje.

6:14 Ti }e{ jesti, ali se ne}e{ nasititi, i padanje
tvoje bi}e usred tebe; i sklanja}e{, ali ne}e{ izbavi-
ti, i {to izbavi{ preda}u ma~u.

6:15 Ti }e{ sijati, ali ne}e{ `eti; ti }e{ cijediti
masline, ali se ne}e{ namazati uljem, i mast, ali ne-
}e{ piti vina.

6:16 Jer se dr`e uredbe Amrijeve i sva djela do-
ma Ahavova, i hodite po savjetima njihovijem, da
te predam u pogibao, i stanovnike njegove u pot-
smijeh, i nosi}ete sramotu naroda mojega.

GLAVA 7

Te{ko meni! jer sam kao kad se obere ljetina,
kao kad se pabir~i poslije branja vinograd-
skoga; nema grozda za jelo, ranoga vo}a `eli du{a
moja.

7:2 Nesta pobo`noga sa zemlje i nema pravoga
me|u ljudima, svi vrebaju krv, svaki lovi brata
svojega mre`om.

7:3 Da ~ine zlo objema rukama {to vi{e mogu,
i{te knez; i sudija sudi za platu, i ko je velik govori
opa~inu du{e svoje, i sple}u je.

7:4 Najbolji je izme|u njih kao trn, najpraviji je
gori od trnjaka; dan stra`ara tvojih, poho|enje tvo-
je, do|e, sada }e se smesti.

7:5 Ne vjerujte prijatelju, ne oslanjajte se na vo-
|a; od one koja ti na krilu le`i, ~uvaj vrata usta
svojih.

7:6 Jer sin grdi oca, k}i ustaje na mater svoju,
snaha na svekrvu svoju, neprijatelji su ~ovjeku do-
ma{nji njegovi.

7:7 Ali ja }u Gospoda pogledati, ~eka}u Boga
spasjenja svojega; usli{i}e me Bog moj.

7:8 Nemoj mi se radovati, neprijateljice moja;
ako padoh, usta}u; ako sjedim u mraku, Gospod }e
mi biti vidjelo.

7:9 Podnosi}u gnjev Gospodnji, jer mu zgrije-
{ih, dok ne raspravi parbu moju i da mi pravicu;
izve}e me na vidjelo, vidje}u pravdu njegovu.

7:10 Neprijateljica }e moja vidjeti, i sram }e je
pokriti, koja mi govori: gdje je Gospod Bog tvoj?
o~i }e je moje vidjeti; sada }e se ona pogaziti kao
blato na ulicama.

7:11 U koje se vrijeme sazidaju zidovi tvoji, u to
}e vrijeme oti}i zapovijest nadaleko;

7:12 U to }e vrijeme dolaziti k tebi od Asirske
do tvrdijeh gradova, i od tvrdijeh gradova do rije-
ke, i od mora do mora, i od gore do gore.

7:13 A zemlja }e biti pusta sa stanovnika svojih,
za plod djela njihovijeh.

7:14 Pasi narod svoj s palicom svojom, stado
na{ljedstva svojega, koje `ivi osamljeno u {umi,
usred Karmila; neka pasu po Vasanu i po Galadu,
kao u staro vrijeme.

7:15 Kao u vrijeme kad si iza{ao iz zemlje Misi-
rske pokaza}u mu ~udesu.

7:16 Narodi }e vidjeti, i postidje}e se od sve sile
svoje; metnu}e ruku na usta, u{i }e im zagluhnuti.

7:17 Liza}e prah kao zmija; kao bubine zemaljske drk}u}i i `lje{}e iz rupa svojih; pritr~a}e upla{eni ka Gospodu Bogu na{emu, i tebe }e se bojati.

7:18 Ko je Bog kao ti? koji pra{ta bezakonje i prolazi prijestupe ostatku od na{ljedstva svojega, ne dr`i dovijeka gnjeva svojega, jer mu je mila milost.

7:19 Opet }e se smilovati na nas; pogazi}e na{a bezakonja; baci}e{ u dubine morske sve grijeh njihove.

7:20 Pokaza}e{ istinu Jakovu, milost Avramu, kako si se zakleo ocima na{im u staro vrijeme.